Γνώμη γιά μία πρόταση ὁδηγίας περί ἐκτιμήσεως τῶν ἐπιπτώσεων στό περιβάλλον ὁρισμένων δημόσιων καί ἰδιωτικῶν ἔργων

Τό κείμενο πού ἀποτελεῖ ἀντικείμενο αὐτῆς τῆς γνώμης δημοσιεύτηκε στήν *'Επίσημη 'Εφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων* ἀριθ. C 169 τῆς 9ης 'Ιουλίου 1980 σελίδα 14.

Α. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ ΤΗΣ ΓΝΩΜΗΣ

Τό Συμβούλιο ἀποφάσισε, στίς 26 'Ιουνίου 1980, νά συμβουλευθεῖ, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 100 τῆς συνθήκης περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, τήν Οἰκονομική καί Κοινωνική 'Επιτροπή γιά τήν ἀνωτέρω πρόταση.

Β. ΓΝΩΜΗ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

'Η Οἰκονομική καί Κοινωνική 'Επιτροπή διαμόρφωσε τή γνώμη της γιά τό προαναφερθέν θέμα κατά τήν 187η σύνοδο τῆς ὁλομελείας της, πού ἔλαβε χώρα στίς Βρυξέλλες, στίς 29 καί 30 'Απριλίου 1981.

Τό κείμενο αὐτῆς τῆς γνώμης εἶναι τό ἀκόλουθο:

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἔχοντας ὑπόψη τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, καί ἰδίως τό ἄρθρο 100,

ἔχοντας ὑπόψη τήν αἴτηση γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων τῆς 26ης 'Ιουνίου 1980 γιά τήν πρόταση ὁδηγίας τοῦ Συμβουλίου περί ἐκτιμήσεως τῶν ἐπιπτώσεων στό περιβάλλον ὁρισμένων δημοσίων καί ἰδιωτικῶν ἔργων,

ἔχοντας ὑπόψη τήν ἀπόφαση πού ἔλαβε τό Προεδρεῖο της, στίς 2 'Ιουλίου 1980, νά ἀναθέσει στό τμῆμα περιβάλλοντος, δημόσιας ὑγείας καί καταναλώσεως, τήν ἐπεξεργασία γνώμης καί ἐκθέσεως, γι' αὐτό τό θέμα,

ἔχοντας ὑπόψη τίς ἀποφάσεις τοῦ τμήματος περιβάλλοντος, δημόσιας ὑγείας καί καταναλώσεως κατά τή διάρκεια τῆς 62ας συνεδριάσεως τῆς 7ης 'Απριλίου 1981,

ἔχοντας ὑπόψη τήν ἔκθεση πού παρουσίασε ὁ κ. Mills,

ἔχοντας ὑπόψη τίς ἀποφάσεις της κατά τή διάρκεια τῆς 187ης συνόδου ὁλομελείας στίς 29 καί 30 'Απριλίου, συνεδρίαση τῆς 29ης 'Απριλίου 1981,

ΥΙΟΘΕΤΗΣΕ ΤΗΝ ΑΚΟΛΟΥΘΗ ΓΝΩΜΗ:

ὁμόφωνα:

1. **Γενικές παρατηρήσεις**

1.1. 'Η πρόταση ὁδηγίας ἐγγράφεται στό πλαίσιο τοῦ προγράμματος «δράσεις τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων γιά θέματα περιβάλλοντος» καί ἔχει σάν ἀντικειμενικό στόχο τήν ἐκ τῶν προτέρων ἐκτίμηση τῶν ἐπιπτώσεων στό περιβάλλον ὁρισμένων δημόσιων καί ἰδιωτικῶν ἔργων. Αὐτή ἡ ἐκτίμηση, καθώς καί ἡ κατάλληλη λήψη συμβουλῶν ἀπό τό κοινό, πρέπει νά προηγοῦνται κάθε ἀποφάσεως ἤ ἐγκρίσεως τῶν ἁρμόδιων ἀρχῶν. 'Η πρόταση ὁδηγίας καθορίζει ἐπίσης τίς ἀρχές στίς ὁποῖες πρέπει νά βασίζεται αὐτή ἡ ἐκτίμηση, δηλαδή, προστασία τῆς δημόσιας ὑγείας, περιφρούρηση τῶν συνθηκῶν ζωῆς καί διαφύλαξη τῶν φυσικῶν πόρων.

1.2. Μία ἐξέταση τοῦ περιβάλλοντος μέσα στήν Κοινότητα δείχνει ὅτι μία αἰσθητή βελτίωση δύναται νά ἐπιτευχθεῖ στά προσεχή χρόνια, χάρη στά προληπτικά μέτρα. 'Εάν τέτοια μέτρα δέν ληφθοῦν, ἡ καταστοφή τοῦ περιβάλλοντος ἐνδέχεται νά συνεχισθεῖ σέ ὅλες τίς χῶρες μέλη.

1.3. 'Υπάρχουν σέ κοινοτικό ἐπίπεδο, ὅπως καί στά διάφορα Κράτη μέλη, πολλές νομοθεσίες καί διαδικασίες ἐγκρίσεως σχετικά μέ τή μόλυνση τοῦ ὕδατος καί τοῦ ἀέρα, τή χρησιμοποίηση τῶν ἐδαφῶν καί τά ἐπικίνδυνα προϊόντα. Ἔχοντας ὑπόψη ὅτι, μέχρι σήμερα, εἶναι μικρή ἡ πρόοδος πού πραγματοποιήθηκε γιά ὅ,τι ἀφορᾶ μία συντονισμένη προσέγγιση σέ κοινοτικό ἐπίπεδο, εἶναι ὑπερβολικά δύσκολο νά κατανοήσουμε τά ἀποτελέσματα τῶν τροποποιήσεων σέ μακροχρόνιο καί βραχυχρόνιο διάστημα (ἀμοιβαῖες ἐπιδράσεις καί ἰσορροπίες μεταξύ διαφόρων παραγόντων, ὕδωρ, ἀέρας, ἔδαφος κλπ.). Αὐτά εἶναι τά ἀνεπιθύμητα ἀποτελέσματα τῶν ὁποίων οἱ ἀντιθέσεις εἶναι μεγάλης σημασίας γιά τίς συνθῆκες ζωῆς καί πρέπει νά περιορισθοῦν στό ἐλάχιστο.

1.4. Μία διαδικασία συντονισμένης ἐκτιμήσεως θά μποροῦσε νά δώσει ὁρισμένα πλεονεκτήματα,

ὄχι μόνον στίς ἁρμόδιες ἀρχές πού θά ἔχουν μία καλύτερη ἀντίληψη τῶν σχεδίων καί θά διαθέτουν ἕνα καλύτερο μέσο γιά τή λήψη ἀποφάσεως, ἀλλά ἐπίσης στούς ἀνάδοχους ἔργων, χάρη στήν ἁπλοποίηση τῶν διοικητικῶν διαδικασιῶν.

1.5. Ὁρισμένες ἐνέργειες εἶναι δυνατόν νά ἔχουν συνέπειες μεγάλης σημασίας στό περιβάλλον. Μποροῦμε νά δώσουμε τά ἀκόλουθα παραδείγματα:

α) ἀτομικά ἔργα δημόσιας καί ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας (συγκροτήματα βιομηχανικά, κατοικιῶν ἤ ἐμπορικά, ὑποδομῆς),

β) σχέδια καί προγράμματα χωροταξίας σέ ἐθνικό, περιφερειακό ἤ τοπικό ἐπίπεδο,

γ) οἰκονομικά σχέδια καί βιομηχανική πολιτική πού εὐνοοῦν καί προσανατολίζουν, ἐπί παραδείγματι, ἕναν εἰδικό βιομηχανικό τομέα,

δ) νέες τεχνολογίες καί νέα προϊόντα τῶν ὁποίων οἱ συνέπειες εἶναι ὅλο καί περισσότερο πολύπλοκες καί γίνονται συχνά ἀντικείμενο σοβαρῶν συζητήσεων. Ἀξίζει νά ὑπενθυμίσουμε ὅτι, σέ κοινοτικό ἐπίπεδο, ἔχουν ληφθεῖ μέτρα γιά νά ἐλέγχονται τά νέα χημικά προϊόντα πού τίθενται σέ κυκλοφορία (6η τροποποίηση τῆς ὁδηγίας τοῦ 1967 περί ταξινομήσεως, ἐτικετοποιήσεως καί συσκευασίας ἐπικινδύνων οὐσιῶν).

Ἡ συνέπεια αὐτῶν τῶν ἐνεργειῶν μπορεῖ δύσκολα νά ἐκτιμηθεῖ καί εἶναι δυνατόν νά θέσει προβλήματα ἐφόσον ζητοῦμε νά μάθουμε ἐάν ἡ αἴτηση ἤ τό σχέδιο πρέπει νά γίνουν ἀποδεκτά ἤ νά ἀπορριφθοῦν.

1.6. Αὐτή ἡ ἐκτίμηση τῶν συνεπειῶν θά ἔπρεπε νά ἐπιχειρηθεῖ τό συντομότερο δυνατό μέσα στό πλαίσιο τῆς διαδικασίας λήψεως ἀποφάσεως.

1.7. Ὑπό τό πνεῦμα αὐτό θά ἔπρεπε νά γίνουν προσπάθειες γιά νά ἐπιλυθοῦν πολλές δυσκολίες, μέ τήν εἰσαγωγή διαφόρων ὑποχρεωτικῶν διαδικασιῶν στό πλαίσιο ἑνός μακροχρόνιου σχεδιασμοῦ καταρτισμένου ἀπό τίς ἁρμόδιες ἀρχές. Πρέπει ἐπίσης νά ληφθοῦν ὑπόψη ἀπόψεις γιά τό περιβάλλον κατά τή διαμόρφωση τῶν δομῶν τοῦ χώρου, καθώς καί τῶν συνεπειῶν τους στήν ποιότητα ζωῆς καί τό φυσικό χῶρο.

1.8. Ἡ Ἐπιτροπή ἐγκρίνει τόν ἀντικειμενικό στόχο πού συνίσταται στήν ἐπίτευξη μιᾶς συγκλίσεως τῶν ἐθνικῶν διαδικασιῶν ἐκτιμήσεως τῶν ἐπιπτώσεων στό περιβάλλον, προβλέποντας κυρίως τίς σχετικές ρυθμίσεις γιά τήν ἐξέταση τῶν σχεδίων καί τή λήψη κατάλληλων συμβουλῶν ἀπό τό κοινό. Γι' αὐτό κρίνει, ὅτι οἱ διαδικασίες ἐκτιμήσεως δέν πρέπει νά ἀποτελοῦν ἕνα μέσο μεταξύ τῶν ἄλλων μέσων στή διαδικασία λήψεως ἀποφάσεως καί δέν θά ἔπρεπε νά γίνουν ἀπό μόνες τους στόχος.

Πεδίο ἐφαρμογῆς

1.9. Οἱ ἁρμόδιες ἀρχές πρέπει νά ἐφαρμόσουν τήν ἀρχή ἐκτιμήσεως τῶν συνεπειῶν, προσδιορίζοντας καθαρά τό πεδίο ἐφαρμογῆς τῆς ὁδηγίας. Τά Κράτη μέλη πρέπει νά ἐγκρίνουν τά ὅρια πέραν τῶν ὁποίων ὁρισμένα ἔργα, ἀπαριθμούμενα στό παράρτημα 2, ἐκτιμᾶται ὅτι ἔχουν μιά ἀξιόλογη ἐπίπτωση στό περιβάλλον.

Διαδικασία

1.10. Ἡ ἑτοιμασία φακέλου πού θά ὑποβάλει ὁ ἀνάδοχος τοῦ ἔργου θέτει στό σύνολό της προβλήματα, κυρίως γιά ὅ,τι ἀφορᾶ τήν ἐμπιστευτική φύση τῶν πληροφοριῶν, τό κόστος πού ἀναλογεῖ γιά τήν προετοιμασία, τίς προθεσμίες ἐντός τῶν ὁποίων ἐκδίδεται ἡ ἔγκριση, τόν καθορισμό τῶν πραγματικῶν στόχων καί ἀναγκῶν στούς ὁποίους πρέπει νά ἀνταποκρίνεται τό ἔργο, καθώς καί τίς ἐναλλακτικές λύσεις ἀναφορικά μέ τό ἀρχικό σχέδιο.

1.11. Ὁ νόμιμος σεβασμός τοῦ ἀπόρρητου τῆς ἐπιχειρήσεως καί τοῦ ἐμπορικοῦ μυστικοῦ, γιά ὅ,τι ἀφορᾶ τά στοιχεῖα πού καταθέτει ὁ ἀνάδοχος τοῦ ἔργου, δέν θά ἔπρεπε, ἐντούτοις, νά ἐμποδίσει μιά πλήρη ἐκτίμηση τοῦ σχεδίου ἐκ μέρους τῶν ἁρμόδιων ἀρχῶν καί μιά κατάλληλη ἀξιολόγηση τῶν ὀργανισμῶν πού θά κληθοῦν νά διατυπώσουν τή γνώμη τους.

1.12. Ὅσον ἀφορᾶ τό πρόβλημα καταμερισμοῦ τοῦ σχετικοῦ κόστους γιά τήν ἐκπόνηση τῆς μελέτης ἐκτιμήσεως τῶν συνεπειῶν στό περιβάλλον, ἀπό τόν μελετητή τοῦ σχεδίου καί τή δημόσια ἀρχή, ἡ Ἐπιτροπή διαπιστώνει ὅτι αὐτό δέν ἔχει διαλευκανθεῖ ἀπό τήν πρόταση ὁδηγίας καί ἀφήνεται στήν ἁρμοδιότητα τῶν Κρατῶν μελῶν. Ἡ Ἐπιτροπή θεωρεῖ ὅτι θά ἦταν εὐκταῖο νά εἶναι ἡ ὁδηγία πιό σαφής, σέ τρόπο ὥστε οἱ ἀποφάσεις τῶν Κρατῶν μελῶν γι' αὐτό τό θέμα νά μή διαφοροποιοῦνται.

1.13. Ἐξάλλου, ἡ Ἐπιτροπή ἀναγνωρίζει ὅτι τό συνολικό κόστος ἐκτιμήσεως τῶν συνεπειῶν στό περιβάλλον θά διαφέρει· μολαταῦτα πιστεύει ὅτι τό κόστος τῶν προληπτικῶν δράσεων, συμπεριλαμβανομένων καί τῶν μελετῶν ἐκτιμήσεως, θά εἶναι μικρότερο ἀπό τό κόστος πού τό κοινωνικό σύνολο καί οἱ ἀνάδοχοι τοῦ ἔργου θά ἦταν ὑποχρεωμένοι νά ἐπωμισθοῦν ἐκ τῶν ὑστέρων.

1.14. Ἐπίσης, ἡ Ἐπιτροπή θεωρεῖ ὅτι οἱ καθυστερήσεις κατά τή λήψη ἀποφάσεως ἀπό τήν ἁρμόδια ἀρχή δύνανται νά θεωρηθοῦν ὡς συμπληρωματικό κόστος γιά τούς ἀνάδοχους τοῦ ἔργου καί προβλέπει ὅτι, τοῦ λοιποῦ, οἱ ρυθμίσεις τῆς ὁδηγίας θά ἐφαρμόζονται κατά αὐστηρό τρόπο, ἔτσι ὥστε, νά ἁπλοποιηθεῖ καί νά ἐπιταχυνθεῖ ἡ διοικητική διαδικασία.

1.15. Ἡ Ἐπιτροπή εἰκάζει ὅτι ἡ ὑποχρέωση τοῦ ἀνάδοχου τοῦ ἔργου νά ὑποβάλει ὅλες τίς ἐναλλακτικές λύσεις τοῦ σχεδίου καλύπτει ταυτόχρονα τό χῶρο ἐγκαταστάσεως καί τίς διαδικασίες κατασκευῆς. Προβλήματα θά μποροῦσαν νά προκύψουν ἀπό τό γεγονός ὅτι, καμιά φορά, εἶναι δύσκολο γιά τόν ἀνάδοχο τοῦ ἔργου νά σκεφθεῖ λογικές ἐναλλακτικές λύσεις γιά τόν προσδιορισμό θέσεως τοῦ

ἔργου, δεδομένου ὅτι τέτοιες ἀποφάσεις ἐπηρεάζονται ἀπό διαφόρους παράγοντες π.χ. κόστος ὑποδομῆς, οἰκονομικούς, πολιτιστικούς καί πιθανόν φυσικούς περιορισμούς.

1.16. Παρά ταῦτα, ἡ 'Επιτροπή εἶναι σέ γνώση τοῦ γεγονότος ὅτι κατά γενικό τρόπο ἡ ρύθμιση πού ἀναφέρθηκε ἀνωτέρω εἶναι ἀναγκαία γιά νά ἐπιτρέψει στά ἐνδιαφερόμενα μέρη νά ἐκτιμήσουν καλύτερα τούς ἀντικειμενικούς στόχους τοῦ ἔργου, καθώς ἐπίσης καί νά καταλάβουν καλύτερα τίς ἀντιθέσεις πού προκαλοῦν στό περιβάλλον οἱ διάφορες ἐκδοχές. 'Η παρουσίαση ἐναλλακτικῶν πραγματοποιήσιμων λύσεων στίς ἁρμόδιες ἀρχές, θά ἐπιτρέψει νά ἔχουν περισσότερα στοιχεῖα καί θά εὐκολύνουν τή λήψη μιᾶς ἀποφάσεως πιό σωστῆς καί ὑπεύθυνης.

2. **Εἰδικές παρατηρήσεις**

2.1. *Ἄρθρο 1*

2.1.1. 'Η 'Επιτροπή θεωρεῖ ὅτι, καί ἄν ἀκόμη ἀναφερόμαστε στό παράρτημα 3, ὁρισμένες ἐκφράσεις, γιά παράδειγμα «ἀξιόλογες ἐπιπτώσεις» καί «σημαντικές ἀλλαγές», μποροῦν νά γίνουν ἀφορμή δυσκολιῶν στήν ἑρμηνεία καί νά μᾶς παρασύρουν σέ δίκες πού θά μποροῦσαν νά γίνουν αἰτία ἐπιζήμιων καθυστερήσεων κατά τήν ἐκτίμηση τῶν αἰτήσεων ἐγκρίσεως.

2.1.2. Κατά τήν 'Επιτροπή, ὁ ἀντικειμενικός στόχος τῆς διαδικασίας ἐκτιμήσεως δέν ἀποβλέπει σέ συστηματικό ἐπηρεασμό τῶν διοικητικῶν ἀποφάσεων ὑπέρ τοῦ περιβάλλοντος, εἰς βάρος τοῦ οἰκονομικοῦ καί κοινωνικοῦ ὀφέλους πού ἐνδέχεται νά παρουσιάζει τό σχέδιο. Τό σύστημα πού προτείνεται θά ἔπρεπε νά ἐπιτρέπει στίς ὑπεύθυνες ἀρχές νά ἀποκαταστήσουν μιά τέλεια ἰσορροπία μεταξύ τῶν διαφόρων παραγόντων πού βλάπτονται, ἤτοι, περιβάλλον καί ἄλλοι. Γιά νά ἐπιχειρηθεῖ ἕνα τέτοιο ἔργο, οἱ ἁρμόδιες ἀρχές πρέπει νά διαθέτουν ἀκριβεῖς πληροφορίες, ὅπως αὐτές πού μποροῦν νά παρουσιασθοῦν σέ μιά διαδικασία ἐκτιμήσεως. Αὐτό θά ἔπρεπε νά τούς ἐπιτρέπει κατά τή στιγμή λήψεως τῆς ἀποφάσεως νά λάβουν ὑπόψη τους ὅλα τά ὑπό ἐξέταση συμφέροντα. Τό τμῆμα ἐφιστᾶ ἐκ νέου τήν προσοχή στό γεγονός ὅτι ἡ διαδικασία ἐκτιμήσεως δέν πρέπει νά γίνει αἰτία ἀδικαιολόγητων καθυστερήσεων κατά τή λήψη ἀποφάσεως.

2.2. *Ἄρθρο 2*

2.2.1. 'Η 'Επιτροπή προτείνει στά Κράτη μέλη νά λάβουν μέτρα γιά νά ἐξασφαλισθοῦν, ἔτσι ὥστε κτίρια πού, ἐνδεχόμενα, ἔχουν ἀξιόλογες ἐπιπτώσεις στό περιβάλλον νά λαμβάνουν κατάλληλη ἔγκριση ἀπό τήν ἁρμόδια ἀρχή. Τέτοια λοιπόν ἔργα θά ἔπρεπε νά ὑποβληθοῦν στή διαδικασία ἐκτιμήσεως ἐπιπτώσεων στό περιβάλλον.

2.3. *Ἄρθρο 3*

2.3.1. 'Η 'Επιτροπή παρατηρεῖ ὅτι τό γεγονός νά μή λαμβάνεται ὑπόψη ὁ ἀνθρώπινος παράγων ὡς σημεῖο ἐκκινήσεως γιά τήν ἐκτίμηση ἐπιπτώσεων τῶν ἔργων μπορεῖ νά 'χει σάν συνέπεια τή μή ἐπισήμανση τῶν ἀπευθείας ἐπιδράσεων, ὅπως ὁ θόρυβος, τά ἀποτελέσματα τῶν ἀκτινοβολιῶν, κλπ.

2.3.2. 'Η 'Επιτροπή συμφωνεῖ νά ἐκτιμηθεῖ ἡ σημασία τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν σχεδίων καί, κατά συνέπεια, ἡ καθολική ἐπίπτωση αὐτῶν σέ συνάρτηση μέ τήν ἀναγκαιότητα διατηρήσεως φυσικῶν πόρων πού ἐκμεταλλευόμαστε σήμερα σ' ὁρισμένες περιπτώσεις.

2.3.3. 'Η 'Επιτροπή συνιστᾶ νά ἀντικατασταθοῦν οἱ λέξεις «μακροχρόνια ἱκανότης παραγωγῆς πόρων» μέ «μακροχρόνια ἱκανότης ἀναπαραγωγῆς».

2.4. *Ἄρθρο 4*

2.4.1. 'Η 'Επιτροπή διαπιστώνει ὅτι ἡ πρόταση ὁδηγίας στηρίζεται σέ δύο κύρια στοιχεῖα, δηλαδή στή διαίρεση τῶν ἔργων σέ τρεῖς κατηγορίες καί στόν ὁρισμό δύο βαθμῶν τελειοποιήσεως κατά τήν πραγματοποίηση τῶν ἐκτιμήσεων τῶν συνεπειῶν («πλήρης» ἐκτίμηση καί «ἁπλοποιημένη» ἐκτίμηση).

2.4.2. Τά παραρτήματα 1 καί 2 ἀποτελοῦν μία ἀπαρίθμηση τῶν βιομηχανικῶν καί μή δραστηριοτήτων, ταξινομημένων κατά τύπους οἰκονομικῆς δραστηριότητος. Κατά τή γνώμη τῆς 'Επιτροπῆς, τά ἔργα θά ἔπρεπε νά ταξινομηθοῦν μάλλον σέ σχέση μέ τή σοβαρότητα ἐπιπτώσεων στό περιβάλλον. Μία τέτοια παρουσίαση θά ἐπέτρεπε νά ληφθεῖ καλύτερα ὑπόψη ὁ ἀντικειμενικός στόχος τῆς ὁδηγίας καί θά ἔδινε μεγαλύτερη χρησιμότητα στά παραρτήματα.

2.4.3. 'Επί πλέον, ἐρωτᾶ νά μάθει ἐάν οἱ κατάλογοι τῶν ἀναφερόμενων ἔργων στά παραρτήματα εἶναι ἐξονυχιστικοί καί συνάμα ἀρκετά ἀκριβεῖς στόν ὁρισμό τους (γιά παράδειγμα, ὁ ὁρισμός τῶν κτιρίων-παραρτημάτων).

2.4.4. 'Εξάλλου, ἡ 'Επιτροπή διαπιστώνει, γιά ὅ,τι ἀφορᾶ τά σχέδια πού ἐμφαίνονται στό παράρτημα 1, ἡ 'Επιτροπή τῶν Ε.Κ. δέν παίζει ἐνεργό ρόλο στή διαδικασία ἐγκρίσεως, παρά μόνον ὅταν πρόκειται νά ἐξαιρεθεῖ ἕνα εἰδικό σχέδιο μιᾶς ὁλικῆς ἐκτιμήσεως.

Ἡ Ἐπιτροπή προκαταλαμβάνεται γιά ὁρισμένες πτυχές τῆς διατάξεως πού ὑποχρεώνουν τίς ἁρμόδιες ἀρχές νά ἀναφέρουν στήν Ἐπιτροπή τῶν Ε.Κ. τίς διαδικασίες ἐκτιμήσεως. Ἡ Ἐπιτροπή ζητάει ἀπό τήν Ἐπιτροπή τῶν Ε.Κ. νά ἐπανεξετάσει αὐτή τήν ἀπαίτηση.

2.4.5. Συνειδητοποιεῖ ὅτι σ' ἕνα μικρό ἀριθμό περιπτώσεων, αὐτή ἡ κοινοτική παρέμβαση μπορεῖ νά γίνει αἰτία δυσκολιῶν γιά τούς ἀνάδοχους τοῦ ἔργου, στό μέτρο πού αὐτή δέν καλύπτει παρά ἰδιωτικά σχέδια τῶν ὁποίων ἡ σημασία ἐκ τῶν προτέρων εἶναι δύσκολο νά ἐκτιμηθεῖ.

2.4.6. Ἡ Ἐπιτροπή διαπιστώνει ὅτι ἡ πρόταση ὁδηγίας δέν καθορίζει τή διαφορά μεταξύ μιᾶς «ἁπλοποιημένης» καί πλήρους ἐκτιμήσεως.

2.5. *Ἄρθρο 5*

2.5.1. Ἡ Ἐπιτροπή διαπιστώνει ὅτι σχετικά μέ τά κριτήρια καί τά ὅρια πού υἱοθέτησαν τά Κράτη μέλη, ἡ πρόταση ὁδηγίας περιορίζεται στήν πρόβλεψη συντονισμοῦ σέ ἐπίπεδο τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ε.Κ. Παρά ταῦτα, θεωρεῖ ὅτι θά ἔπρεπε νά ὁρισθεῖ μέ περισσότερη σαφήνεια ἡ ἔννοια τοῦ κανονικοῦ ἐλέγχου. Ἐπί παραδείγματι, κάθε πέντε χρόνια.

2.6. *Ἄρθρο 6*

2.6.1. Λαμβάνοντας ὑπόψη τίς παρατηρήσεις της γιά τό θέμα τῶν ἐναλλακτικῶν πραγματοποιήσιμων λύσεων, ἡ Ἐπιτροπή προτείνει, ἡ πρώτη παύλα τοῦ ἄρθρου τῆς προτάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ε.Κ. νά περιορισθεῖ στήν ἀπαίτηση μιᾶς περιγραφῆς γιά τό προτεινόμενο ἔργο καί στόν στόχο του.

2.6.2. Γιά ὅ,τι ἀφορᾶ τήν ἕκτη παύλα αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου, ἡ Ἐπιτροπή θεωρεῖ ὅτι μία σύντομη περιγραφή τῶν κυριοτέρων λύσεων ὑποκαταστάσεως δέν θά προσέθετε τίποτε στίς πληροφορίες πού ζητοῦνται.

2.6.3. Γιά ὅ,τι ἀφορᾶ τήν ἕβδομη παύλα (καί τό παράρτημα 3), ἡ περίληψη τῆς τεχνικῆς γιά τήν ὁποία γίνεται λόγος, πρέπει νά παρουσιασθεῖ, κατά τήν Ἐπιτροπή, ὑπό τή μορφή μιᾶς ἐπεξηγηματικῆς σημείωσης σχετικά μέ τά ἀποτελέσματα ἐκτιμήσεως καί ἱκανῆς νά γίνει εὔκολα κατανοητή ἀπό τούς ξένους πρός τό θέμα.

2.7. *Ἄρθρο 7*

2.7.1. Ἡ Ἐπιτροπή θεωρεῖ ὅτι στήν 5η γραμμή θά ἄρμοζε νά ἀντικατασταθεῖ ἡ ἀντωνυμία «αὐτή» (γιά τήν ἁρμόδια ἀρχή) μέ τό «Κράτος μέλος» γιά νά ἐξασφαλισθεῖ μία ὁμοιόμορφη καί μέ συνοχή ἐφαρμογή ἀπό ὅλες τίς ἁρμόδιες ἀρχές κάθε Κράτους μέλους. Ἡ Ἐπιτροπή προτείνει τήν ἐνσωμάτωση μέσα στήν πρόταση ὁδηγίας, μιᾶς κατάλληλης διαδικασίας γιά συμβουλές καί προσφυγές. Οἱ πληροφορίες πού παρέχονται στό κοινό πρέπει νά εἶναι πλήρεις καί νά περιέχουν τίς γνῶμες τῶν ἐξειδικευμένων δημόσιων ὀργανισμῶν σέ θέματα περιβάλλοντος. Προτείνει, ἐπίσης, νά εἰσαχθεῖ τό κριτήριο τῆς ἐπιλογῆς σ' ὅ,τι ἀφορᾶ τούς συμβουλευτικούς ὀργανισμούς καί οἱ πληροφορίες πού διαβιβάζονται στίς κατά τόπο περιοχές νά ἔχουν σχέση μέ τό ρόλο καί τίς εἰδικές εὐθύνες πού ἔχουν αὐτές οἱ τελευταῖες.

2.8. *Ἄρθρο 9*

2.8.1. Ἡ Ἐπιτροπή θεωρεῖ ὅτι ἡ ὑποχρέωση τῶν ἁρμοδίων ἐθνικῶν ἀρχῶν νά σέβονται τίς ρυθμίσεις τους ἀναφορικά μέ τό βιομηχανικό καί ἐμπορικό ἀπόρρητο, δέν δίνει ἱκανοποιητικές ἐγγυήσεις γιά τήν προστασία τῶν ἐμπιστευτικῶν στοιχείων πού κοινοποιοῦνται ἀπό τόν ἀνάδοχο τοῦ ἔργου στό μέτρο πού, δυνάμει τῶν ρυθμίσεων τοῦ ἄρθρου 7, αὐτά τά στοιχεῖα δύνανται νά δημοσιευθοῦν σέ γειτονική χώρα.

2.9. *Ἄρθρο 10*

2.9.1. Ἡ Ἐπιτροπή θεωρεῖ ὅτι ἡ ἀξιολόγηση τῶν ἐπιπτώσεων τοῦ ἔργου στούς φυσικούς πόρους, θέτει πολλά ἐπιστημονικά προβλήματα· καί θά ἦταν λοιπόν ἐπιθυμητό, νά δύναται ἡ ἁρμόδια ἀρχή, ἐφόσον θεωρεῖται ἀναγκαῖο, νά κάνει πραγματογνωμοσύνες, ἔτσι ὥστε νά ἔχει οὐδέτερη γνώμη στά ἀμφισβητούμενα ἐπιστημονικά ἐρωτήματα κατά τήν ἐξέταση τῆς αἰτήσεως γιά ἔγκριση. Θά ἦταν σωστό νά περιορισθοῦν ὅσο τό δυνατό περισσότερο οἱ καθυστερήσεις κατά τή διαδικασία λήψεως ἀποφάσεως.

2.10. *Ἄρθρο 11*

2.10.1. Μέ τή σημερινή σύνταξη τοῦ ἄρθρου 11, ἡ Ἐπιτροπή φοβᾶται ὅτι ἡ ἔγκριση δέν μπορεῖ νά δοθεῖ σχετικά μέ τά διάφορα γεγονότα, διότι ἡ μελέτη στήν ὁποία θά στηριχθεῖ ἡ ἔγκριση, θά ἔχει πραγματοποιηθεῖ πρίν ἀπό τήν ἔναρξη τοῦ ἔργου καί οἱ τεχνικές προλήψεως δέν ἐπιτρέπουν ἀναγκαστικά μία σίγουρη ἐκτίμηση τῶν ἐπιπτώσεων. Ἐπίσης ἡ Ἐπιτροπή συνειδητοποιεῖ τήν ἀνάγκη νά ἐλεγχθεῖ κατά πόσο οἱ ὑποθέσεις πού ἔχουν γίνει, ἔχουν ἐπαληθευθεῖ καί, στήν ἀρνητική περίπτωση, νά ληφθοῦν τά ἐπιβαλλόμενα μέτρα γιά μελλοντικές περιπτώσεις.

2.11. *Ἄρθρο 12*

2.11.1. Ἡ Ἐπιτροπή θεωρεῖ ὅτι ἡ ἔκθεση ἐφαρμογῆς καί ἀποτελεσματικότητας τῆς παρούσας ὁδηγίας, θά ἔπρεπε νά καταρτίζεται ἀπό τήν Ἐπιτροπή τῶν Ε.Κ. κάθε πέντε χρόνια καί ἐπίσης νά ἀποστέλλεται στήν Οἰκονομική καί Κοινωνική Ἐπιτροπή.

2.12. *Παραρτήματα 1, 2 καί 3*

2.12.1. 'Η 'Επιτροπή θεωρεῖ ὅτι ἡ παρουσίαση τῶν παραρτημάτων θά δημιουργήσει σύγχυση κατά τήν ἐφαρμογή τῆς ὁδηγίας· γι' αὐτό, προτείνει νά ἐξετασθοῦν ἐκ νέου, γιά νά καταστεῖ σαφές ἐάν εἶναι κατάλληλα νά ἀνταποκριθοῦν κατά τό καλύτερο δυνατό στό στόχο τῆς ὁδηγίας. 'Η 'Επιτροπή ἐφιστᾶ τήν προσοχή στίς παρατηρήσεις πού ἔγιναν στήν εἰσήγηση γιά τά παραρτήματα τοῦ σχεδίου ὁδηγίας.

"Εγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 29 'Απριλίου 1981.

'Ο Πρόεδρος
τῆς Οἰκονομικῆς καί Κοινωνικῆς 'Επιτροπῆς
Tomas ROSEINGRAVE